

[Bollmann]

samling, siger ministeren for skatter og afgifter i forbindelse med et ændringsforslag til slut:

»Det er dog stadig regeringens ønske at kunne tage spørgsmålet om en fortsættelse af pristalsregulering op på et senere tidspunkt.«

Nu ved jeg godt, at Socialdemokratiet ikke som regering rigtig har haft mulighed for det siden, men derfor kunne man jo godt have vist en lille smule sympati for det, man selv sagde dengang. Det er altså åbenbart skiftet siden sidst.

Men som sagt er vi meget åbne for at drøfte, hvordan man kan gøre det, også om hvilken periode. Vi skal nok være fleksible. Det eneste, der selvfølgelig er nødvendigt, er, at der også er en lille smule åbenhed i andre partier. Det må jeg realistisk erkende at det har skortet temmelig meget på i dag.

Stavad (S):

Nu har det forslag, som vi diskuterer, jo ikke noget som helst med pristalsregulering af knækket at gøre. Det var jo i øvrigt et forslag, som CD i sin tid selv var med til at forhindre blev gennemført, fordi man gik imod den generelle pristalsregulering på en række områder, som der var lagt op til.

Men det, der bringer mig op i anden omgang, er, at jeg havde om ikke en forventning, så i hvert fald en forhåbning om, at CD i dag ville løfte sløret for, hvor pengene skal komme fra, ikke bare til dette forslag, men også til de tyvetredive milliarder kroner, som man foreslog forleden, og som vi har liggende i Skatte- og Afgiftsudvalget og i Kommunaludvalget. Hvor skal pengene komme fra, hr. Bollmann?

Hvordan hænger de forslag, vi ser sådan med lind hånd strøet ud fra CD, sammen med det, som hr. Erhard Jakobsen har udtalt, i øvrigt meget fornuftigt gang på gang, at den situation, vi befinder os i, hvis vi i øvrigt skal opretholde et ordentligt sikkerhedsnet i det danske samfund, ikke giver os råd til skattelettelse? Hvordan kan man foreslå kæmpeskattelettelse, endda på områder, hvor vi ikke har noget som helst pres, og hvor problemerne er mindst?

Jeg synes ikke, at CD kan blive ved med at holde festtaler uden overhovedet at lade sig forvirre af kendsgerninger. Kendsgerninger kan være nogle meget ubehagelige krabater, men jeg tror, at respekten også ude i befolkningen, hr. Bollmann, er størst på langt længere sigt, hvis man ind imellem lader sig forvirre bare en

anelse af de kendsgerninger, som vi er nødt til at forholde os til, hvis vi mener noget med de forslag, vi kommer med.

Bollmann (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Stavad, at når hr. Erhard Jakobsen har talt om, at der ikke var plads til skattelettelse, har han sagt generelle skattelettelse. Det tror jeg ligger helt fast. Jeg tror også, det ligger helt fast, at det er sagt fra CD adskillige gange, at i stedet for de brede, generelle skattelettelse, som selvfølgelig vil blive meget, meget mere omkostningskrævende, end hvis man går ind på enkeltområder, vil vi hellere foreslå skattelettelse på enkeltområder.

Jeg sagde før i mit indlæg, at jeg selvfølgelig ikke er i stand til at beregne, hvilken virkning det vil få, for det kommer an på, hvor meget bilsalget vil stige, men det er i hvert fald en kendsgerning, at provenuet i 1988 har været 3 mia. kr. mindre end budgetteret, så selv om vi får en stigning i bilsalget, vil det – selv med en mindre nedsættelse af afgiften – ikke blive det store problem med provenuet, så vidt jeg kan regne ud.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg ved ikke, om ikke vi har behov for en definition af, hvad generelle skattelettelse er. En generel nedsættelse af registreringsafgiften, en generel nedsættelse af lejeværdien, en generel nedsættelse eller fjernelse af ejendomsskatterne, er det ikke generelle skattelettelse?

Er det ikke fuldstændig ligegyldigt, om man kalder det generelt eller specielt, hvis man sådan i en håndvending bruger 30 milliarder kroner uden at have dem og uden at anvise, hvor de skal komme fra? Altså: Betyder det lave folkepension, betyder det dårligere børnepassning, eller hvor skal pengene hentes, hr. Bollmann? Skulle vi nu ikke prøve at få tingene på bordet, så vi, når nu vi står ude i forsamlingshusene og holder festtalerne eller skriver læserbreve, lige får med, hvad det koster, hvordan det skal finansieres, sådan bare for ærlighedens skyld?

Ærlighed varer jo længst som bekendt. Nogle påstår, det er, fordi den bliver så lidt brugt. Skulle vi ikke tage den i anvendelse for en gangs skyld og vende denne debat?